

KRONIKA "SPECTRUMA"

Prijepis rukopisa od 9. 11. 1971. do 26. 4. 1976.

9. studeni 1971. Utorak, Zagreb

Mislio sam ovu knjigu početi s retrospektivom – kratkim pregledom i prikazom protekle godine s refleksijama o njoj i događajima u njoj, ali nikako da to stignem uraditi, a pisanje kronike zbog toga već mjesec dana odlažem. Zato sam danas odlučio početi s redovitim pisanjem, a refleksije nad proteklom godinom napisat ću kad stignem i gdje stignem.

Jučer smo imali vrlo značajnu godišnju sjednicu svih „Spectrumovih“ djelatnosti. Na samom početku sjednice bio je prisutan i dr. Golub, on je došao predati dužnost odgovornog urednika, pa je između ostalog rekao: „Ovo je za mene radostan dan.“ – te je zatim ukratko istakao razvojni put od početka kada je u istoj dvorani gdje smo mi bili i jučer (dvorana V. godine) prije pet godina rođena ideja o časopisu te nakon što je on, Golub, bio na samom početku odgovorni i glavni urednik s vremenom ostao samo odgovorni urednik. Istakao je da ga je uvijek radovalo kada su studenti preuzimali koju funkciju i da ga danas posebno raduje što se časopis konačno potpuno osamostalio time što je i najodgovorniju funkciju preuzeo jedan student. Zatim je predstavio Franju Kiša i predao mu „zastavicu“ odgovornog urednika.

Smatrao sam da je moja dužnost reći nešto u obliku zahvale pa sam po prilici to izrazio ovako: „Kao pokretaču, jedno vrijeme glavnom uredniku i dosadašnjem odgovornom uredniku želim zahvaliti na radu i nastojanju oko toga da se održi i raste naš časopis. U vrijeme dok su ga napadale više instance Vi ste podmetnuli leđa i

priredio Robert Kupčak

*5 godina postojanja časopisa
"Spectrum" uredništvo je proslavilo na
Cvijetnicu 1972. u Oborovu; tamo je nastala
i ova fotografija prof. Goluba*

očuvali još nejakı časopis od možda smrtonosnih udaraca. Sasvim posebno želim zahvaliti na zalaganju i lucidnom odgajanju podmlatka i nasljednika. Vaš doprinos – nastavio sam – za cjelokupnu Spectrumovu djelatnost je bez sumnje velik. Zahvaljujući Vam, ja Vas ujedno molim da i dalje svojim iskustvom i savjetima, kao moderator, pratite naš rad i pomažete da se održi potrebni kontinuitet.“ Dr. Golub je na to dodao da se on mora zahvaliti studentima na zalaganju i samoprijegornom radu jer da bez toga ništa ne bi išlo.

Zatim je ispraćen pljeskom napustio dvoranu. Bio sam ponešto uzbuđen i tek sad jasno znam što sam osjećao: osjećao sam (i još uvijek to osjećam) da imamo jednog sitnog, rastresenog, neuglednog naizgled, čovjeka, ali čovjeka koji je velik, plemenit, divan, a iznad svega Čovjeka – koji se zove Golub. Siguran sam da i pored toga što znam dosta o tome što je učinio za nas ipak će tek buduće generacije shvatiti svu veličinu njegova tiha rada.

Nije mi lako kad pomislim na to da je meni povjeren posao koji je dosada on radio. Nastojao sam kroz sve ići otvorenih očiju i mnogo sam već naučio, ali osjećam da još mnogo više trebam tek naučiti. No ipak idem s povjerenjem u susret budućnosti.

Sjednica je trajala od 17 sati do 19. Desetak prisutnih mladića s živom pažnjom su pratili moje izlaganje o pojedinim Spectrumovim djelatnostima, da bi na kraju uglavnom svi izjavili da se žele angažirati u redakciji. Dogovorili smo da svaki ponedjeljak imamo sjednicu od 12 do 12 i 30 i tako uvijek riješimo aktualnosti i podi-

Fotografija sa sjednice redakcije "Spectruma"

od 8. studenoga 1971.

jelimo zaduženja za predstojeći tjedan.

Navečer sam otišao zajedno s Lajošem i Rasztovezom na institut za teološku kulturu laika i ukratko im izložio ono što je bilo na sjednici pozvavši ih da razmisle o mogućnosti da se poneki od njih aktiviraju i malo više surađuju u „Spectrumovim“ djelatnostima.

5. siječnja 1972. Srijeda, Zagreb

Konačno opet nešto da upišem u ovu knjigu. S tiskarom je zapelo. Bolje rečeno zapelo je s dr. Turčinovićem jer nije imao vremena da nam uredi stvar s tiskarom. Naime, ako Kršćanska sadašnjost napravi ugovor s tiskarom onda to dođe jeftinije nego ako, Spectrum kao nepoznata ustanova to učini. I tako čekajući da nam to naprave prođe toliko vrijeme. U međuvremenu je naša redakcija imala neku vrst „obnove duha“. 20. i 21. XII. uvečer smo imali sastanak. Prvu večer je bio prisutan dr. Golub. Govorili smo o ispitu savjesti kao sredstvu samoodgoja i rasta. Bilo je izvrsno. Golub nam je rekao čitavo brdo izvrsnih stvari. Ne bi to čak ni bilo loše negdje objaviti. Drugu večer je bio pozvan pater Janko Fućak. ...

Ja sam upravo nakon tih dana živnuo. Bilo nas je svaku večer 6-7. To je bilo sve u vidu ne-

kog razgovora, aktivno. Mnogo korisnije nego masovne duhovne obnove. Imali smo i našu Euharistijsku gozbu drugi dan poslijepodne. Predsjedao je dr. Kolarić. Bilo nas je svega još četvorica, ali je bilo isto vrlo lijepo i ugodno.

Zatim su došli Božićni praznici. U tim danima bila je gotovo kompletna stara garda na okupu: Brezinščak, Bosnar ... , Vilim Horvat iz Münchena, Zalar i Kušar iz Rima. Nakon prve radosti što smo ponovo skupa obuzela me neka hladnoća, osjećaj udaljenosti, svijest da više nismo tako blizu jedan drugom kao nekad. No kasnije je to nestalo, a ostalo je samo nelagodno sjećanje. Brezinščaku je odlazak u Njemačku izgleda dobro došao, samo mu nedostaje Zagreb, u Njemačkoj ostalo sve ima tamo – kaže on. Drago mi jaže da Božo mnogo piše, da ima čak u pripremi i dva romana. Treba mu samo vremena da ih napiše i dotjera.

Danas su svi izuzev Vilima bili tu. Ovo je bio vrlo bogat i dobar dan.

Marko je Ivanjek došao od doma. Poslijepodne sam bio u Maksimiru u Kontakovoj 1. Razgovarao sam s dr. Turčinovićem. U zadnjih pola godine naš najsređeniji razgovor. Riješili smo za svega par minuta čitav niz stvari. Prvo: u petak ujutro „Spectrum 3/71“ ide u tisak. Drugo: knjigu od dr. Goluba „Rasti za slobodu“ uvrstio je među slijedeća izdanja i treba samo dovršiti lekturu nekih naknadno dodanih tekstova pa možemo u tisak. Do Uskrša bi i ta knjiga trebala izaći. Treće: Brezinščak ima napisanu zbirku novela pa sam pitao kako stoje mogućnosti da se ona tiska. Rekao je da ju čim prije pošalje pa će vidjeti. Vjerojatno je da i ona ugleda svjetlo sunca prije konca ove godine ako KS ne doživi

ono što ovih dana mnogi doživljavaju. Četvrto: prihvatio je dr. Turčinović da se fundamentalna teologija koju nam predaje dr. Tomislav Ivančić tiska ukoliko on sam na to pristane.

Sad stvari tako stoje. Nadam se da se neće sve to izjaloviti. Ovih dana morat ćemo održati jednu sjednicu i neke stvari malo pretresti i prodrmati. Tu posebno mislim na Bibliografiju i Bogoslovsku tribinu. Gospodine u tvoju pomoć se uzdam!

13. ožujka 1972. Ponedjeljak, Zagreb

Dan kušnje. Spectrum je krenuo u prodaju među kolegama, ali jako ga slabo kupuju. Svi smo dosta zabrinuti. Da li ima smisla izdavati bogoslovski časopis za 50-ak bogoslova. Toliki trud, toliki materijalni izdatci i na koncu masa pljuje s visine po svemu.

Jedan lijepi broj pojedinaca, uglednih ljudi vrlo cijeni naš časopis i pohvalno se o njemu izražava. Tako mi je reče Ilija Miškić da je dr. Rajman Kupareo prof. estetike – dominikanac – rekao da je to tehnički najljepše uređivani list kod nas. Sličnih pohvala ima još. Međutim, da li to isto znači kada oni za koje je časopis namijenjen ne haju za njim.

Ovakav mentalitet je ubitačan. Ljudi koji životare. Ništa ili vrlo malo čitaju, a sve kritiziraju, svemu sude, sve osuđuju i to vrlo autoritativno.

Marko Ivanjek, Lajoš Solymisy i ja otišli smo iza ručka na šetnju, da o svemu prodiskutiramo. Zaključili smo da moramo temeljito ispitati omjer uložene energije i materije prema efektu i svrsishodnosti časopisa Spectrum pa onda odlučiti da li još ima smisla njegovo izlaženje.

To isto je rekla i sestra Janja kada sam je upitao za mišljenje, a dr. Golub je to rekao kada sam večeras bio kod njega.